

مؤذن کوچک
از چگونگی آغاز فعالیتش می‌گوید

طنین صلوات خاصه در مسجد محله

شیم کرمی

صدای اذان چه دل‌نشین به گوش می‌رسد! همان آوای زیبایی که خدای مهربان برای فراخواندن بندگان به ما ارزانی داشته است. امیررضا ابراهیم‌زاده، دانش‌آموز کلاس ششم دبستان امام رضا (ع) - ۲، از کودکی به فعالیت‌های مذهبی علاقه داشته و در دوران پیش دبستانی هم به صورت خودجوش در زمینه تلاوت قرآن و مداحی فعالیت می‌کرده و اکنون مؤذن، مکتب و مداحی توانا و صاحب مقامات برتر استانی و کشوری است. گفت‌وگوی ما با امیررضا را می‌خوانید.

تأثیر یک فامیل مهربان

در خانواده، پدر و مادر و پدربزرگ مرا در این مسیر تشویق کردند. پدربزرگ پدری‌ام مدّاح بود که به رحمت خدا رفت و پدربزرگ مادری‌ام روحانی، قاری قرآن و مدّاح امام حسین (ع) است که این موضوع هم در انتخاب راه من بسیار مؤثر بوده است. فعالیت مذهبی‌ام را از خواندن صلوات خاصه‌ی امام رضا (ع) و مکتب‌ی مسجد محله‌مان شروع کردم و سپس به مؤذنی و تلاوت قرآن هم علاقه‌مند شدم. در پنج سالگی برای مکتب‌ی در مسجد، یکی از نمازگزاران شاعر (آقای مطلبی) برایم شعری سرود و در روز ولادت امام موسی بن جعفر (ع) به من اهدا کرد که خوش حال و دل‌گرمم کرد. همچنین در مدرسه دفترچه‌ی بانک حفظ سوره داشتیم که این برنامه مرا مشتاق کرد تا سوره‌های بیشتری حفظ و بتوانم در مسابقه شرکت کنم و به این ترتیب بیست سوره حفظ کردم.

سبکی زیبا برای اذان گفتن

در اذان از سبک استاد مصطفی غلوش و استاد قاسم رضیعی استفاده می‌کنم. همچنین اذان مرحوم آقائی و شهید منا، استاد محسن حاجی حسینی کارگر، را نیز بسیار دوست دارم و تقلید می‌کنم. گاهی هم با ترکیب قسمت‌های زیبای هر اذان سعی می‌کنم سبکی جدید را ایجاد کنم.

